

הצדיקים נכנסים למקום הצדיקים ולאחר שלושה ימים יורשים נחלתם

כִּי־וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים לְגֹזַל אֶת־רֵי צְדִיקֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־רֵי צְדִיקֵי־אֶתְנָחֵן וְכִי־יָמִין וְכִי־חָדָה עַל חֶדְוָה עַל צְדִיקֵי־יִשְׂרָאֵל וְכִל

בְּנֵי מְתִיבֵתָא חֲדָאן כיון שנכנסים לתוך מקום הצדיקים עומדים כל הצדיקים וכמה שמחה על שמחה על הצדיקים וכל בני הישיבה של מעלה שמחים. **לְסוּף**

תְּלָתָא יוֹמִין דְּאֶתְטַמְרָן בְּהִיכְלִין יְדִיעֵן נַפְקֵי וְאֹוִירָא נְשִׁבֵי וּמְתַצְיִירָן פּוֹלְחוֹ בְּדִיוֹקְנֵי־הוּ לאחר שלשה ימים שהיו ספונים

בהיכלות יודעים יוצאים אותם הנשמות לחצר הגן ונושב אויר זך של גן עדן ועל ידו הם מצטיירים בצורתם. **מְכָאן וְלְהִלְאָה יִרְתִּין אַחְסַנְתָּ יְרוּתָא**

בְּדָקָא חָזִי לְכָל חָד ומכאן ואילך הם יורשים נחלת ירושה כראוי לכל אחד ואחד לפי מדרגתו ולפי מה שסיגל לעצמו תורה ומעשים טובים קדושה חסידות ופרישות

בעוה"ז.

הצדיקים נהנים מזיו השכינה

חֲזוּתָא דְּאֶתְחָזִי בְּגִנְתָּא דְּעֶדֶן מַחִיזוּ יְקָרָא דִּיִּקְנָא דְּכָל דִּיִּקְנִין וְגוֹוִן דְּכָל גּוֹוִנִין דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא המראה

שנראה בגן עדן ממראה הכבוד של צורת כל הצורות היינו המלכות וגוון כל הגוונים של המלך הקדוש ז"א **לֹא אֶתְגְּלִי בְּהִיכְלָא וְלֹא בְּאֶתְרָ חָד** אינו מתגלה

בהיכל זה ולא בשם מקום. **אַלָּא אֶתְפַּתַּח רְקִיעָא מְרָקְמָא עַל גְּבִי**

הלימוד היומיומי

וְנִתְּא לְאַרְבַּע סְטָרִין אלא שנפתח רקיע מרוקם על גבי הגן לארבע הרוחות
 וְאַתְּמַלִּיא מְזִיּוּא יִקְרָא קְדִישָׁא וְאַתְחַזִּי תַּמָּן, וְאַתְהֵנָן
 בּוֹלְהוּ צְדִיקֵיּא ומתמלא מזיו היקר והקדוש ונראה שם וממנו נהנים כל הצדיקים
 וזהו שאמרו שהצדיקים נהנים מזיו השכינה. מֵאַן חָמָא חֲדוּה וְכִסּוּפָא
 דְּהֵהוּא נּוּעִם יְהוָה מי יזכה לראות את אותה השמחה והחדוה של אור הבינה
 העליונה הנקראת נועם ה' המאיר בגן עדן.

הספר נלקח ולא נראה עוד ואלהיו הנביא נגלה במערה

עַד פֶּאן הָוָה לִי רִשׁוּ לְמַחְמִי בְּהֵהוּא סְפָרָא עד כאן היה לי
 רשות לראות באותו הספר. אַדְמָקִיפְנָא לְמַחְמִי יִתִּיר בֵּיהּ,
 פָּרַח מִן יָדִי וְלֹא חֲמִינָא לִיהּ עד שקרבתי עצמי לראות בו יותר פרח
 הספר מידי ולא ראיתיו עוד. אֲשֵׁתְאַרְנָא עֲצִיב וּבְכִינָא. נשארתי עצוב
 ובכיתי דְּמִיכְנָא תַּמָּן בְּהֵהוּא מְעַרְתָּא וְחֲמִינָא לִיהּ (להווא)
 דְּהָוָה לְבִישׁ מְנָא ישנתי שם באותה המערה וראיתי לאותו שהיה לובש בגדים
 הוא אליהו הנביא החגור אזור ונקרא בסוף האדרא רבא 'חגיר חרצין'. אָמַר לִי ר'
 לָמָּה לָךְ לְמַבְכִּי וְלֹא תִתְעַעֵב אמר לי רבי למה לך לבכות ולא תתעצב
 על אשר נלקח ממך הספר (ס"א ממאן) מִמָּה דְּהָוָה בְּהֵהוּא סְפָרָא פָּרַח
 לְגַבִּיהּ וְנִטְלִיהּ וְעַד לָא יִפּוּק מֵהָאִי עֲלָמָא גְּנִיז לִיהּ
 בְּהֵהוּא מְעַרְתָּא דְּמַדְבְּרָא דָּא, וְהִשְׁתָּא דְּהָוָה מִתְגַּלִּי
 לְחַיִּיא חָכָא, פָּרַח בְּאַוִּירָא לְנִטְלִיהּ. מי שהיה הספר שלו פרח אליו

הספר ונטלו כי עוד קודם שנפטר לבית עולמו גנז אותו באותה המערה שבמדבר הזה ועכשיו שהוא ראה שהתגלה הספר למי שחי כאן עדין פרח באויר ונטלו בעליו **מִכַּאן** וְלִהְיֶה זֵיל לְךָ לְאֹרְחֶךָ. מכאן ולהבא לך לך לדרכך ולא תתעכב במערה זו, וימתה הוא יומא ועד השתא לא אתגלי לי ולא זכינא לְמוֹשֶׁמֶע מִכַּאן הָוּה ומאותו יום ואילך לא נתגלה לי ולא זכיתי למוע ממני היה הספר הזה. ובכל זמנא דאנא דכירנא, אשתארנא עציב ובכל פעם שאני נזכר בו אני עצוב. אמר רבי אלעזר, דילמא קדשא בריה הוא בעי ביקריה דלא בעי דיתגלי בעלמא אמר לו רבי אלעזר אולי הקב"ה רוצה בכבודו ולא רוצה שיתגלו הסודות שבו בעולם ולכן אל תצטער.

האיר היום והחכמים קמו והלכו לדרכם

עד דהוו יתבי ולעאן במלין אחרנין עלאיין ויקירין נהר ימא קמו ואזלו בעוד שהיו יושבים ועוסקים בדברים אחרים יקרים ועליונים האיר היום קמו והלכו לדרכם. אמר רבי אלעזר השתא עדן רעוא מקמי מלכא קדישא, נימא מילי דאורייתא ונתעסק בה ונשתתף בשכינתא. אמר רבי אלעזר עכשיו הוא עת רצון לפני הקב"ה נאמר דברי תורה ונתעסק בתורה ועל ידי כן נשתתף עם השכינה פתח ואמר, (תהלים ה) יהו"ה בקר תשמע קולי בקר אערוך לך ואצפה. (ע"ב). אמר רבי אלעזר, בלעם חייבא, מאן

הלימוד היומי

קָטִיל לַיהוָה, וְהִיף אֶקְטִיל בלעם הרשע מי הרג אותו ואיך הרגו. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְכוּ'.** (עד כאן מדהשמטות).

עם יצא ממצרים לא הזכיר איזה עם

השלמה מדהשמטות (נ"א סימן י)

לֵאמֹר הֲנִה עִם יִצָא מִמִּצְרַיִם ולא הזכיר בלק איזה עם זה. **אִי תִימָא דְהָא צָרִיךְ לְנַטְלָא פִיפּוּסִין וְיוֹחַסִין דִּילְהוֹן** כי בא לומר בזה בלק לבלעם אם תאמר שצריך להזכיר את שם העם והיחס שלהם כדי לקלם, **לָא אִיִּצְטָרִיךְ אֶלָּא אֹרַח כֹּלֵּל דְכִתִּיב הֲנִה עִם יִצָא** אין צריך לכך אלא דרך כלל להזכיר בקללה 'עם' ולזה אמר לו הנה עם יצא. **מֵאִי טַעְמָא** ומה הטעם שלא צריך להזכירם בשמם עם ישראל, **בְּשׁוּם דְּהָכִי קָרִי לֹון פִּטְרוֹנָא דִּילְהוֹן כִּמָּה זְמַנִּין** לפי שגם הפטרון שלהם היינו הקב"ה קורא להם עם כמה פעמים ואינו מזכיר איזה עם. **וְעַל דָּא לָא תִטְעִי דְכִתִּיב (שמות ה) שְׁלַח אֶת עַמִּי בְּכָל זְמַן** ועל כן אפילו תזכיר בקללתך עם ולא תזכיר את שמם לא תטעה כי כך הקב"ה קרא להם ואמר לפרעה בכל פעם שלח את 'עמי' ולא הזכיר שם העם.

פרעה גם קרא לעם בלשון עם

וְעוֹד כֹּד נִטְלַת עֵיטָא עֲלֵיהּוּ עִם פִּרְעָה בְּלִישְׁנָא דָּא יִכְבֵּלַת לְהוּ כאשר לקחת עצה עליהם עם פרעה בלשון "עם" יכולת להם.

הלימוד היומי